

25. nedeľa A

*Blízky je Pán všetkým, čo ho vzývajú,
všetkým, čo ho vzývajú úprimne. (Ž 144,18)*

Prvé čítanie

Knihá proroka Izaiáša 55,6-9

Hľadajte Pána, kým ho možno nájsť, volajte ho, kým je nablízku. Nech opustí bezbožný svoju cestu a zločinec nech zmení svoje zmýšľanie, nech sa vráti k Pánovi a on sa nad ním zmiluje, k nášmu Bohu, pretože on veľkodušne odpúšťa.

Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú mojimi cestami, hovorí Pán. Lebo ako vysoko je nebo nad zemou, tak vysoko sú moje cesty nad vašimi cestami a moje myšlienky nad vašimi myšlienkami.

Druhé čítanie

List Filipanom 1,20c-24.27a

Bratia a sestry, ako vždy, aj teraz pevne dúfam, že vo svojom tele oslávim Krista, či už životom alebo smrťou. Veď pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk. Ale keby som žil v tele, mohol by som s úžitkom pracovať. Neviem teda, čo si vyvoliť.

Oboje na mňa dolieha: túžim zomrieť a byť s Kristom, a to by bolo najlepšie, ale pre vás je potrebné, aby som zostal ešte v tele. Len žite dôstojne, primerane Kristovmu evanjeliu!

Evanjelium

Matúš 20,1-16a

Ježiš povedal učeníkom toto podobenstvo: "Nebeské kráľovstvo sa podobá hospodárovi, ktorý hneď na úsvite vyšiel najať robotníkov do svojej vinice. Zjednal sa s robotníkmi za jeden denár na deň a poslal ich do svojej vinice. Keď vyšiel okolo deviatej hodiny, zazrel iných záhaľčivo postávať na námestí. Povedal im: 'Chodte aj vy do mojej vinice a dám vám, čo bude spravodlivé.' A oni šli.

Vyšiel znova okolo dvanástej aj okolo tretej hodiny popoludní a urobil podobne.

Keď vyšiel okolo piatej popoludní a našiel ďalších postávať, povedal im: 'Čo tu postávate nečinne celý deň?' Odpovedali mu: 'Nik nás nenajal.' Povedal im: 'Chodte aj vy do mojej vinice.'

Keď sa zvečerilo, povedal pán vinice svojmu správcovi: 'Zavolaj robotníkov a vyplať im mzdu, počnúc od posledných až po prvých.' Keď prišli tí, čo pracovali od piatej hodiny popoludní, každý dostal po denári. Keď prišli tí prví, mysleli si, že dostanú viac. Ale aj oni dostali po denári. Vzali ho a šomrali na hospodára: 'Títo poslední pracovali iba jednu hodinu, a ty si ich postavil na roveň nám, čo sme znášali ťarchu a horúčosť dňa.' Ale on jednému z nich odpovedal: 'Priateľu, nekrivdím ti. Nezdjednal si sa so mnou za denár? Vezmi, čo je tvoje a chod'! Ja chcem aj tomuto poslednému dať toľko, koľko tebe. Azda nesmiem robiť so svojim majetkom, čo chcem? Alebo zazeráš na mňa preto, že som dobrý?' Tak budú poslední prvými a prví poslednými."

Na zamyslenie

Čítania dnešnej nedele majú spoločnú hlavnú myšlienku: Boh je iný. Božie myšlienky a cesty sú mnohonásobne iné ako naše ľudské myšlienky a cesty. Táto inakosť je nám jasnejšia z rozprávania o pracovníkoch vo vinici a z významu pojmu "spravodlivosť", o ktorej sa tu píše. Provokácia, to je určite prvá pocitová, emocionálna reakcia, ktorá sa v nás vynorí, keď nám evanjelista popisuje obraz Božej spravodlivosti, ktorý odporuje nielen vtedajším predstavám vyjadrených v Starom Zákone, ale je cudzí, ba dokonca nepochopiteľný aj nášmu dnešnému chápaniu spravodlivosti. Musíme priznať, že pociťujeme pritom určitú tieseň, keď počúvame, že tí, ktorí dostali prácu ako poslední, dostali tú istú mzdu ako tí prví. Správanie takéhoto hospodára, ktorý prevráti, zruší najelementárnejšie pravidlá sociálnej spravodlivosti, sa nám javí ako nespravodlivé. Keď Božie Kráľovstvo, keď Boha možno skutočne zrovnať s týmto hospodárom, potom tu ide o kráľovstvo mimo všetkých ľudských princípov a ľudskej logiky. "Je tvoje oko/tvoj pohľad zlý len preto, lebo ja som dobrý?" – tak zneje otázka hospodára v doslovnom preklade. To je aj centrálna veta celého príbehu. Na nečakané správanie hospodára reagujú ľudia na báze princípov ľudskej spravodlivosti a zabúdajú pritom na veľkorysosť a lásku, o ktorú sa snažia v skutočnosti aj ich vlastné zákony. "Ja chcem aj tomuto poslednému dať toľko, koľko tebe." (Mt 20, 14) Ľudské spôsoby myslenia sú príliš úzkoprsé a obmedzené na to, aby pochopili nepochopiteľnú Božiu lásku. Aj dnes je pre nás kresťanov ťažké zvnútorniť tento Ježišov postoj pre náš život. Príliš hlboko sa v nás často drží pocit, že my sami dostávame menej a tak vieme byť len ťažko veľkorysí voči druhým, a to predovšetkým voči tým, ktorí sa nám zdajú, že berú život veľmi ľahko a bezprostredne... Priblížiť sa tejto nesmiernej Božej láske a dobrotivosti popísanej v tomto biblickom príbehu môžeme pomocou opakovaného meditatívneho "prežívania" tohto textu. Keď týmto spojíme po krokoch, postupne Boží postoj s našou skutočnosťou života, budeme môcť tak niekedy povedať: Náš Boh nezapočítava alebo neodpočítava. Náš Boh daruje. Nie náš výkon je mierou pred Božou tvárou, ale ako osoby sme Bohom prijímaní. Boh je... – tak "nevypočítateľný", tak plní prekvapenia, tak nesmierne dobrotivý a milosrdný! Keď sa nám podarí v malých krokoch v priebehu nášho života prísť k tomu, že spôsob "odplaty" budeme vedieť s dôverou prenechať Bohu a dobrotivosť namiesto našej ľudskej spravodlivosti získa prevahu v našom správaní, bude tak Kráľovstvo Božie čoraz silnejšie vnímateľné uprostred nás.